

klage ich, dass die von der Privat-Handels-Bank gestellten Bedingungen nicht annehmbar sind, da keine Produktion hier zu Lande eine Rente zu nahe 12 procent tragen kann.

Es dürfte doch vergebens seyn von der Privatbank Bedingungen zu erwarten, auf die einzugehen uns möglich wäre.

Ich erlaube mir doch zu bemerken, dass die geforderte Rückzahlung in H⟨amburger⟩ B⟨an⟩co zu 28 s⟨chilling⟩ den Preis des Anlehens um mehr als 3 procent erhöhen würde, da der gegenwärtige S:t Petersburger Kurs zu 27 s⟨chilling⟩ notirt wird.

10 Meines Erachtens sollte der Darleiher einen Vortheil darin sehen, die Rückzahlung zu dem gegenwärtigen Kurse des Kreditzettels zu stipuliren, da er dann vor jedem Kursverlust gesichert ist, während er beym Ausliehen seines Geldes in Russland nicht wissen kann, ||welchen Werth|| der zurückgezahlte Rubel haben wird,

Wenn der Darleiher diese Ansicht theilen würde, so liesse sich von dem Disconto sprechen. Wenn das aber nicht der Fall ist, so muss leider das Geschäft als abgebrochen betrachtet werden.

20 Die halbe Million von Herrn Baron Stieglitz bekamen wir zu ohngefähr 7 1/2 Procent – Alles zusammengerechnet. Schon dies war für unsere Verhältnisse theures Geld – Allein wenn dasselbe nöthig ist, so muss man sich nach den Verhältnissen richten.

Vielleicht wäre es E⟨uer⟩ Wohlgeboren möglich einen geringeren Betrag von nur 600 000 R⟨ube⟩l auf Private Hände zu besseren Bedingungen zu negociiren. Der Preis des Geldes scheint in S:t Petersburg so gesteigert, dass es nicht räthlich ist uns daselbst auf grössere Summen einzulassen. Auch ist uns schon ||anderswoher|| ein Theil des beabsichtigten Anlehens zu ziemlich annehmbaren Bedingungen angeboten worden.

30 Um aber nicht Zeit zu verlieren, bitte ich E⟨ure⟩ Wohlgeboren die Güte zu haben nach Empfang dieses mir p⟨er⟩ Telegram mitzuthemen, zu wie viel pr⟨o⟩Cent, Alles im Allen gerechnet, in Petersburg ||anzukommen|| im glücklichsten Fall die Möglichkeit vorhanden ist. Ich würde dann im Stande seyn gleich mit einem bestimmten Auftrag aufzuwarten.

Mit besonderer Hochachtung habe ich die Ehre zu unterzeichnen

Ew. Wohlgeboren.

40

552 C. K. E. STJERNVALL-WALLEEN – J. V. SNELLMAN 14.II 1866
HUB, JVS handskriftssamling

S:t Petbg d. 2/14 Feb. 1866.

Högädle Herr Senator,

50 För underrättelsen om förslagetets innehåll samt för Mark styckena aflägger jag min förbindligaste tacksamhets betygelse. Helst hade jag sett att Senaten fört ett *tydligt språk*, som rent ut sade att det ryska skiljemyntet icke kan uppehållas annorlunda än genom dess *intrinsic* värde. Men äfven bör denna framställning gå, blott vi få den i händer. Ännu är den ej hos oss!

För Kejsaren är Herr Senatorns spådom om villervallan i anledning af det ryska skiljemyntet framhållen. Detta var vår skyldighet.

Här löper besynnerliga rykten om credit sedlarnes fall till viss procent, hvartill Styrelsen skulle bestämma. Jag tror ej på saken så länge icke metalliska fonden blir större och Banken inlöser dessa sedlar. Kanske blott ett löst rykte. Men paniken är stor, och man bör vara uppmärksam och beredd på att omöjligheter äfven inträffa.

Med fullkomligaste högaktning förblir jag

Högädle Herr Senatorns
ödmjuka tjänare
E. Stjernvall

10

553 YTTRANDE VID PLENUM 19.II 1866 (SUB SECRETO)

RA, Senatens sekreta handlingar

Senatorm Snellman, hvars yttrande biträdades af Senatorm Friherre Gripenberg, – utlät sig: Till . 48 får jag i underdånighet föreslå följande tillägg i slutet af paragrafens första moment:

20

»Skriftligt yttrande skall till protokollsföranden afgifvas genast efter det detsamma blifvit uppläst. Vill ståndsmedlem, som sig yttrat i fritt föredrag, protokollsföranden till ledning aflemna detsamma skriftligen affattadt, skall sådant ske före sessionens slut. Dock gälle vid justeringen det muntligen afgifna, icke det skriftligen affattade yttrandet, om standet gör anmärkning vid någon afvikelse mellan båda.»

Detta tillägg anser jag vara påkalladt för bibehållande af god ordning vid diskussionen och för skyddande af protokollets vitsord.

Senatorm Snellman, med hvilken Senatorerne Friherre Gripenberg, Viktor Furuhjelm, Clas Nordenheim samt Mauritz Wilhelm Nordenheim förenade sig, – yttrade härvid följande:

30

Stadgandet i sista mom~~entet~~ i . 49, att hvart stånd efter slutad öfverläggning vid gemensamt sammanträde skall »fatta beslut, utan att vidare öfverläggning må ifrågakomma,» finner jag för min del icke lämpligt.

Det måste antagas, att de gemensamma sammanträdena komma att ega rum rörande landtdagens viktigaste ärenden. Någon frågan uttömmande diskussion kan vid dem, i en så stor församling, icke ega rum, med mindre sammanträdet fortsättes flera dagar, hvilket tiden och ofta äfven otåligheten icke torde medgifva. Att förbjuda de särskilda stånden all ytterligare öfverläggning, måste derföre ofta föra till en mer eller mindre blind votering.

40

De gemensamma sammanträdena kunna väl gagna derigenom, att vid dem hvart stånd lär känna den rådande meningen i de öfriga. Men denna plägar väl äfven sådana sammanträden förutan vara på förhand känd, och stånden meddela hvarandra genom deputationer de fattade besluten.

Deremot kunna dessa sammanträden medföra jmförelsevis ringa gagn för frågans upplysande, utöfver hvad utskotts utlåtandet och en diskussion inom ståndet förmår utreda,

50

Väl stadgas i paragrafen, att Senatens Ordförande och Ledamöter kunna öfvervara sammanträdet och i öfverläggningen deltaga. Det kan alltså hända, att den Senatsledamot, inom hvars fack frågan ligger, uppträder för att meddela upplysningar. Men detta är nu öfverlemnadt